

PARAŠAT HA-ŠAVUA

וַאֲרָא

Va'era

Rišon/Kohen 6,2-13 -- Prvi Pozvanik/Koen

(poglavlje 6)

Vajedaber Elokim el-Mošē vajomer elav ani HAŠEM.

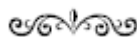
2 I progovori B-g Mošeu i reče mu: »Ja sam VJEČNI. 3 Pokazah se Avrahamu, Jichaku i Jaakovu kao El Šadaj, a mojeg imena VJEČNI nisam im obznanio. 4 I sklopih savez svoj s njima da ću im dati zemlju kanaansku, zemlju u kojoj življahu kao pridošlice. 5 A i čuh uzdisaje sinova Izraelovih koje Egipćani drže kao robove, i spomenuh se saveza svoga. 6 Stoga kaži sinovima Izraelovim: Ja sam VJEČNI; Ja ću vas izbaviti od prisilnog rada u Egiptu i oslobodit ću vas od ropstva u kojem vas drže; izbavit ću vas rukom ispruženom i veličanstvenim sudovima. 7 Uzet ću vas Sebi za narod i bit ću B-gom vašim. Znat ćete da sam Ja, VJEČNI, B-g vaš, onaj koji vas izvodi od egipatske tlake. 8 Dovest ću vas u zemlju za koju podigoh ruku svoju da ću je dati Avrahamu, Jichaku i Jaakovu. I dat ću je vama u baštinu. Ja sam VJEČNI.« 9 Moše to prenese sinovima Izraelovim, ali oni ne slušahu Mošea, jer bjehu slomljena duha i zbog teške rabote. 10 I VJEČNI progovori Mošeu i reče mu: 11 »Idi, govori s faraonom, kraljem Egipta, i on će pustiti sinove Izraelove da napuste njegovu zemlju.« 12 A Moše progovori pred VJEČNIM rekavši: »Čak me ni sinovi Izraelovi ne slušahu, kako će me saslušati faraon, kad su mi usne zatvorene!« 13 I govoraše VJEČNI Mošeu i Aronu. I dade im uputstva za sinove Izraelove i za faraona, kralja egipatskog, da izvedu sinove Izraelove iz Egipta.

Šeni/Levi 6,14-28 -- Drugi Pozvanik/Levi

Ele rašej vejt-avotam benej Re'ujen behor Jisra'el Hanoh uFalu Hecron veHarmi ele mišpehot Re'ujen.

14 Ovo su glave njihovih domova. Sinovi Izraelova prvorođenca Rubena: Henok, Palu, Hesron i Karmi. To su obitelji potekle od Rubena. 15 A sinovi Šim'onovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke. To su obitelji potekle od Šim'ona. 16 Ovo su imena Levijevih sinova s njihovim potomstvom: Geršon, Kehat i Merari. Levi je živio sto trideset i sedam godina. 17 Sinovi su Geršonovi: Libni i Šimi sa svojim obiteljima. 18 Sinovi su Kehatovi: Amram, Jisakar, Hebron i Uziel. Kehat je živio sto trideset i tri godine. 19 Merarijevi su sinovi: Mahli i Muši. To su Levijeve obitelji s njihovim potomcima. 20 Amram se oženi svojom tetkom Jokebedom, koja mu rodi Arona i Mošea. Amram je živio sto trideset i sedam godina. 21 Sinovi Jisakarovi bijahu: Korah, Nefeg i Zikri. 22 A sinovi su Uzielovi: Mišael, Elsafan i Sitri. 23 Aron se oženi Elišebom, kćerkom Aminadabovom, a sestrom Nahšonovom, koja mu rodi: Nadaba, Abihua, Eleazara i Itamara. 24 Korahovi su sinovi: Asir, Elkana i Abiasaf. To su Korahovi potomci. 25 Aronov sin Eleazar oženi se jednom Putielovom kćeri, koja mu rodi Pinhasa. To su glave Levijevih domova prema njihovim koljenima. 26 To je onaj Aron i Moše kojima je VJEČNI zapovjedio da izvedu Izraelce iz Egipta po njihovim četama. 27 To su oni isti, Moše i Aron, koji su govorili faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta. 28 U dan kad je VJEČNI govorio s Mošem u egipatskoj zemlji,

Šliši 6,29-7,7 -- Treći Pozvanik

Vajedaber HAŠEM el-Mošē lemor ani HAŠEM daber el-Par'o meleh Micrajim et kol-ašer ani dover eleha.

29 rekao mu je: »Ja sam VJEČNI. Izvijesti faraona, egipatskoga kralja, o svemu što ti kažem.«
30 Moše se pred VJEČNIM ispričavao: »Spor sam ja u govoru. Kako će me faraon poslušati?«
(poglavlje 7) 1 Mošeu je VJEČNI odgovorio: »Vidi! Faraonu ću te nametnuti kao božanstvo; tvoj brat Aron bit će tvoj prorok. 2 Ti kazuj sve što ti naređujem, a tvoj brat Aron neka faraonu ponovi da pusti Izraelce te odu iz njegove zemlje. 3 Ja ću učiniti da otvrdne srce faraonu i umnožit ću znakove i čudesa u zemlji egipatskoj. 4 Kako vas faraon neće poslušati, ja ću staviti svoju ruku na Egipat: strašno kažnjavajući, izbavit ću svoje čete, narod svoj, Izraelce, iz egipatske zemlje. 5 Kad pružim svoju ruku na Egipat i izvedem Izraelce iz njihove sredine, tada će Egipćani spoznati da sam ja VJEČNI.« 6 Moše i Aron poslušajte: kako im je VJEČNI naredio, upravo tako učinite. 7 Mošeu je bilo osamdeset, a Aronu osamdeset i tri godine kad su faraonu postavili svoje zahtjeve.

Revi'i 7,8-8,6 -- Četvrti Pozvanik

Vajomer HAŠEM el-Mošē ve'el-Aharon lemor.

8 Još doda VJEČNI Mošeu i Aronu: 9 »Kad faraon zatraži od vas da izvedete kakvo znamenje, ti reci Aronu da uzme svoj štap i baci ga pred faraona, a štap će se pretvoriti u zmiju.« 10 Dođu Moše i Aron pred faraona i učine kako im je VJEČNI naredio. Aron baci pred faraona i njegove službenike svoj štap, koji se pretvori u zmiju. 11 Zovne faraon mudrace i vračare. I zaista, egipatski vračari svojim vraćanjem učine isto: 12 svaki baci svoj štap, koji se pretvori u zmiju. Ali Aronov štap proguta njihove štapove. 13 Faraon bijaše tvrdokorna srca: ne htjede poslušati Mošea i Arona, kako je VJEČNI i kazao. 14 Tada VJEČNI reče Mošeu: »Faraonovo je srce okorjelo; odbija da pusti narod. 15 Ujutro pođi k faraonu. Kad izađe k vodi, stani preda nj na obali Rijeke. Uzmi u ruku štap što se bio u zmiju pretvorio. 16 Reci mu: 'VJEČNI, B-g Hebreja, poslao me k tebi s porukom da pustiš moj narod da mi iskaže štovanje u pustinji. Ali sve dosad ti nisi poslušao. 17 Ovako VJEČNI poručuje: Ovim ćeš spoznati da sam ja VJEČNI. Gledaj! Štapom koji imam u ruci mlatnut ću po vodi u Rijeci i pretvorit će se u krv. 18 Ribe će u Rijeci pocrkati, Rijeka će se usmrdjeti i grstit će se Egipćanima piti vodu iz Rijeke.'« 19 Još VJEČNI reče Mošeu: »Reci Aronu da uzme svoj štap i pruži svoju ruku povrhu egipatskih voda: njihovih rijeka, njihovih prokopa, njihovih jezeraca, svih njihovih vodenih stjecišta, da se pretvore u krv; po svoj zemlji egipatskoj neka je krv, čak i u drvenim i kamenim posudama.« 20 Moše i Aron učinite kako im je VJEČNI naredio. Podiže Aron svoj štap i naočigled faraona i njegovih službenika mlatnu po vodi u Rijeci. Sva se voda u Rijeci prometnu u krv. 21 Ribe u Rijeci pocrkale; Rijeka se usmrdje, tako da Egipćani nisu mogli piti vodu iz Rijeke; krv bijaše po svoj zemlji egipatskoj. 22 Ali egipatski vračari svojim vraćanjem učinite isto. Tako faraon ostade tvrdokorna srca: nije htio poslušati Mošea i Arona, kako je VJEČNI i kazao. 23 Faraon se okrenu i ode u svoj dvor, ne uzimajući ni to k srcu. 24 Svi su Egipćani počeli kopati oko Rijeke tražeći pitke vode jer nisu mogli piti vode iz Rijeke. 25 Kad je prošlo sedam dana kako je VJEČNI udario po Rijeci, 26 opet VJEČNI reče Mošeu: »Pođi k faraonu i reci mu: Ovako govori VJEČNI: 'Pusti moj narod da ode i štovanje mi iskaže. 27 Ako odbiješ da ih pustiš, svu ću ti zemlju kazniti žabama. 28 Rijeka će vrvjeti

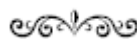
žabama. One će izići i prodrijeti u tvoj dvor, u ložnicu, u tvoju postelju, u kuće tvojih službenika i tvoga naroda, pod sačeve i načve tvoje. 29 Po tebi, po tvome narodu i svim tvojim službenicima skakat će žabe.’« (poglavlje 8) 1 Onda VJEČNI reče Mošeu: »Reci Aronu neka ispruži svoju ruku sa štapom povrh rijeka, prokopa i jezeraca i učini da žabe navale na egipatsku zemlju.« 2 Aron pruži svoju ruku povrh egipatskih voda, i žabe iziđoše i prekriše zemlju egipatsku. 3 Ali i vračari učiniše tako svojim vraćanjem, te žabe navališe na egipatsku zemlju. 4 Zovne sad faraon Mošea i Arona i rekne: »Molite VJEČNOG da ukloni žabe od mene i moga puka, a ja ću pustiti narod da prinese žrtvu VJEČNOM.« 5 Moše uzvratu faraonu: »Dostoj se odrediti mi kad hoćeš da molim za te, za tvoje službenike i za tvoj narod da se žabe odstrane od tebe i tvojih domova i ostanu samo u Rijeci.« 6 »Sutra«, reče. »Neka bude kako kažeš«, odvrati Moše, »da znaš kako nitko nije kao VJEČNI, B-g naš.

Hamiši 8,7-18 -- Peti Pozvanik

Vesaru hacfarde'im mimeha umibateha ume'avadeha ume'ameha rak baJe'or tiša'arna.

7 Žabe će otići od tebe, od tvojih službenika i tvoga naroda; ostat će samo u Rijeci.« 8 Moše i Aron odu od faraona, a onda Moše zazva VJEČNOG zbog žaba kojima je kaznio faraona. 9 I VJEČNI usliša Mošea, te žabe pocrkaju po kućama, dvorištima i njivama. 10 Na hrpe su ih zgrtali, zemlja se njima usmrđjela. 11 Kad je faraon vidio da je nastupilo olakšanje, srce mu otvrdnu te ne poslušao Mošea i Arona, kako je VJEČNI i kazao. 12 Onda će opet VJEČNI Mošeu: »Reci Aronu neka zamahne svojim štapom i udari po prahu na tlu neka se pretvori u komarce po svoj zemlji egipatskoj.« 13 I učine tako: zamahne Aron rukom i štapom te udari po prahu na tlu. Komarci navale na ljude i životinje. Sav prah na tlu pretvori se u komarce po svoj zemlji egipatskoj. 14 Vračari pokušase da svojim vraćanjem stvore komarce, ali nisu mogli. Ljudi i životinje postanu plijenom komaraca. 15 Tada vračari reknu faraonu: »To je prst Božji!« Ali je faraonovo srce bilo okorjelo, pa nije poslušao Mošea i Arona, kako je VJEČNI i kazao. 16 Onda VJEČNI reče Mošeu: »Podrani ujutro, iziđi pred faraona kad krene k vodi i reci mu: 'Ovako poručuje VJEČNI: Pusti moj narod da ode i da mi štovanje iskaže. 17 Ako ne pustiš moga naroda, pripustit ću obade na te, na tvoje službenike, na tvoj puk i tvoje domove. Egipatski domovi i samo tlo na kojem stoje vrvjet će od obada. 18 Ali ću toga dana izuzeti gošenski kraj, u kojem živi moj narod, te se ondje obadi neće pojaviti, tako da znaš da sam ja VJEČNI u središtu zemlje.

Šiši 8,19-9,16 -- Šesti Pozvanik

Vesanti fedut bejn ami uvejn ameha lemahar jihje ha'ot haze.

19 Tu ću razliku napraviti između svoga i tvoga naroda. To će znamenje biti sutra.’« 20 I učini VJEČNI tako. Rojevi obada nalete u faraonov dvor, na domove njegovih službenika i po svoj zemlji egipatskoj. Zemlja nastrada od obada. 21 Sad faraon pozove Mošea i Arona pa im rekne: »Idite, prinesite žrtvu svome B-gu, ali u ovoj zemlji.« 22 »Ne dolikuje da tako učinimo«, odgovori Moše.

»Žrtve koje mi prinosimo VJEČNOM, B-gu svome, za Egipćane su svetogrđe. Kad bismo, dakle, na njihove oči prinosili žrtve koje su Egipćanima svetogrđne, zar nas ne bi kamenovali? 23 Zato moramo u pustinju tri dana hoda te prinijeti žrtvu VJEČNOM, B-gu svome, kako nam je zapovjedio.« 24 »Pustit ću vas da odete u pustinju«, odgovori faraon, »i prinesete žrtvu VJEČNOM, svome B-gu, ali ne odlazite predaleko. Molite za me!« 25 Nato odvrati Moše: »Čim odem od tebe, zazvat ću VJEČNOG da sutra nestane obada s faraona, njegovih službenika i njegova puka. Ali neka faraon više ne vara! Neka pusti narod da ide i prinese žrtvu VJEČNOM.« 26 Tako Moše ode od faraona i pomoli se VJEČNOM. 27 I VJEČNI učini kako je Moše tražio: s faraona, s njegovih službenika i s njegova puka nestane obada - ni jedan jedini nije ostao. 28 Ali opet ukruti faraon srce svoje i ne dopusti narodu da ode. (poglavlje 9) 1 Tada VJEČNI reče Mošeu: »Idi k faraonu i reci mu: Ovako poručuje VJEČNI, B-g Hebreja: 'Pusti moj narod da ode i da mi štovanje iskaže. 2 Ako ga ne pustiš, nego ga i dalje budeš zadržavao, 3 ruka VJEČNOG udarit će strašnim pomorom po tvome blagu što je u polju: po konjima, magaradi, devama, krupnoj i sitnoj stoci. 4 Razlikovat će VJEČNI stoku Izraelaca od stoke Egipćana, tako da ništa što pripada Izraelcima neće stradati.'« 5 VJEČNI je odredio i vrijeme, rekavši: »Sutra će VJEČNI izvesti ovo u zemlji.« 6 Sutradan VJEČNI tako i učini. Sva stoka Egipćana uginu, a od stoke Izraelaca nije uginulo ni jedno grlo. 7 Faraon je istraživao i uvjerio se da od izraelske stoke nije uginulo ni jedno grlo. Ali je srce faraonovo ipak otvrdlo i nije pustio naroda. 8 Reče VJEČNI Mošeu i Aronu: »Zagrabite pune pregršti pepela iz peći, pa neka ga Moše pred faraonovim očima baci prema nebu. 9 Od toga će nastati sitna prašina po svoj zemlji egipatskoj, i na ljudima će i na životinjama izazivati otekline i stvarati čireve s kraja na kraj Egipta.« 10 Tako oni uzeše pepela iz peći i dođoše pred faraona. Onda Moše rasu pepeo prema nebu, a otekline s čirevima prekriše ljude i životinje. 11 Ni čarobnjaci se nisu mogli pojaviti pred Mošem, jer su i čarobnjaci, kao i ostali Egipćani, bili prekriveni čirevima. 12 Ali je VJEČNI otvrdnuo srce faraonu, pa on ne poslušao Mošea i Arona, kako je VJEČNI Mošeu i rekao. 13 Tada VJEČNI reče Mošeu: »Podrani ujutro, izidi pred faraona i reci mu: Ovako poručuje VJEČNI, B-g Hebreja: 'Pusti narod da ode i da mi štovanje iskaže. 14 Ako ih ne pustiš, sva zla svoja navalit ću ovaj put na te, na tvoje službenike i tvoj puk, tako da spoznaš da nema nikoga na svoj zemlji kao što sam ja. 15 Da sam ruku svoju spustio i udario tebe i tvoj puk pomorom, nestalo bi te sa zemlje. 16 Poštedio sam te da ti pokažem svoju moć i da se hvali moje ime po svoj zemlji.

Švi'i 9,17-35 -- Sedmi Pozvanik

Odeha mistolel be'ami levilti šaleham.

17 Ali se ti previše uzdižeš nad mojim narodom i priječiš mu da ode. 18 Sutra u ovo doba pustit ću tuču tako strašnu kakve u Egiptu još nije bilo otkad je postao do sada. 19 Zato naredi da pod krov utjeraju tvoje blago i sve što je vani, na otvorenu. Sve što se nađe u polju, bilo čovjek bilo živinče, ne bude li uvedeno unutra, poginut će kad tuča zaspe po njima.'« 20 Faraonovi službenici, koji su se pobojali govora VJEČNOG, utjeraju svoje sluge i svoje blago unutra. 21 Oni koji nisu marili za prijatnju VJEČNOG ostave vani i svoje sluge i stoku. 22 Onda rekne VJEČNI Mošeu: »Pruži ruku prema nebu da udari tuča po svoj zemlji egipatskoj: po ljudima, životinjama i svemu bilju u zemlji egipatskoj.« 23 Moše diže svoj štap prema nebu. VJEČNI zagrmje i pusti tuču i munje sastavi sa zemljom. Sipao je VJEČNI tuču po zemlji Egipćana. 24 Tuča je mlatila, kroz nju munje parale.

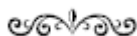
Strahota se takva nije oborila na zemlju egipatsku otkako su ljudi u njoj. 25 Tuča pobi po svem Egiptu sve što je ostalo vani, ljude i životinje; uništi sve bilje po poljima i sva stabla poljska polomi. 26 Samo u gošenskom kraju, gdje su živjeli Izraelci, nije bilo tuče. 27 Faraon posla po Mošea i Arona pa im reče: »Ovaj put priznajem da sam kriv. VJEČNI ima pravo, a ja i moj narod krivo. 28 Molite VJEČNOG da ustavi gromove i tuču, a ja ću vas pustiti da idete. Nećete više dugo ostati.« 29 »Kad iziđem iz grada«, reče mu Moše, »dići ću ruke prema VJEČNOM, pa će gromovi prestati, a ni tuče više neće biti, tako da znaš da zemlja pripada VJEČNOM. 30 Ali ni ti ni tvoji dvorani, znam ja, još se ne bojite B-ga VJEČNI.« 31 I tako propade lan i ječam: jer ječam bijaše u klasu, a lan u cvatu. 32 Pšenica i raž nisu nastradali jer su ozima žita. 33 Otišavši od faraona, Moše iziđe iz grada i podigne ruke prema VJEČNOM. Prestane grmljavina i tuča, a ni kiša više nije padala na zemlju. 34 Kad je faraon vidio da je prestala grmljavina, tuča i kiša, opet padne u grijeh: i on i njegovi službenici opet otvrdnu srcem. 35 Otvrdnu srce faraonu i ne pusti on Izraelce, kako je VJEČNI i prorekao preko Mošea.

Maftir 9,33-35

Vajece Moše me'im Par'o et-ha'ir vajifros kapav el-HAŠEM vajahdelu hakolot vehabarad umatar lo-nitah arca.

33 Otišavši od faraona, Moše iziđe iz grada i podigne ruke prema VJEČNOM. Prestane grmljavina i tuča, a ni kiša više nije padala na zemlju. 34 Kad je faraon vidio da je prestala grmljavina, tuča i kiša, opet padne u grijeh: i on i njegovi službenici opet otvrdnu srcem. 35 Otvrdnu srce faraonu i ne pusti on Izraelce, kako je VJEČNI i prorekao preko Mošea.

Haftara - Va'era

Jehezkel 28,25 - 29,21

(poglavlje 28)

Ko amar HAŠEM Elokim bekabeci et-bejt Jisra'el min-ha'amim ašer nafocu vam venikdašti vam le'ejnej hagogim vejašvu al-admatam ašer natati le'avdi le-Ja'akov.

25 Ovako govori VJEČNI, Vječni: Kad skupim dom Izraelov iz naroda među koje je rasijan, posvetit ću se u njemu, i oni će se naseliti u svojoj zemlji, koju dadoh sluzi svom Jaakovu. 26 Oni će u njoj živjeti bez straha, gradit će kuće i saditi vinograde; živjet će bez straha kad izvršim sudove svoje na svima onima koji ih opkoljuju i preziru. I oni će poznati da sam ja VJEČNI, B-g njihov."

(poglavlje 29)

1 Desete godine, dvanaestog dana desetoga mjeseca riječ VJEČNOG ovako mi progovori: 2 "Sine čovječji, okreni lice svoje k faraonu, kralju egipatskome, i prorokuj protiv njega i protiv cijelog Egipta. 3 Govori i reci: Ovako govori VJEČNI, Vječni: Gle, gnjevan sam na te, faraone, kralju, egipatski, zmaju veliki koji ležiš usred rijeka svojih, i koji reče: „Moja je rijeka, ja sam je načinio!" 4 Metnut ću brnjicu na čeljusti tvoje, i sve ribe rijeka tvojih zalijepiti na krljušti tvoje. Izvući ću te iz rijeka tvojih sa svim ribama koje su u njima nataknute na tvoje krljušti. 5 U pustinju ću te baciti, tebe i sve ribe iz rijeka tvojih. Past ćeš na lice zemlje i nećeš se pokupiti ni sabrati; zvijerima poljskim i pticama nebeskim dat ću te za hranu. 6 I svi će egipatski stanovnici znati da sam ja VJEČNI, jer si bio štap od trske domu Izraelovu. 7 Kad te u ruke uhvatiše, slo mio si se, i cijelo si rame njima rasjekao; kad se na te nasloniše, ti se prebi i ukočiše se bubrezi u njima. 8 Zato ovako govori VJEČNI, Vječni: Evo, ja ću pustiti mač na tebe i istrijebit ću iz tebe ljude i životinje. 9 Zemlja će egipatska pustoš, pustinja postati, pa će znati oni da sam ja VJEČNI, jer ti reče: „Moja je rijeka, ja sam je načinio!" 10 I zato sam gnjevan na te i na tvoje rijeke, napraviti ću pustoš od zemlje egipatske, od Migdola do Sevana i do granice etiopske. 11 Neće njome čovjek prolaziti, neće njome nogom živina kročiti, neće se u njoj četrdeset ljeta živjeti. 12 Učinit ću od zemlje egipatske pustoš među pustošenim zemljama, i gradovi će njezini opustjeti među pustim gradovima četrdeset godina. Egipćane ću među narode raspršiti, rasut ću ih po zemljama. 13 Ovako govori VJEČNI, Vječni: Nakon četrdeset godina skupit ću Egipćane iz naroda u koje će biti rasijani. 14 Vratit ću roblje egipatsko, vratit ću ga u zemlju Patros, u njihovu domovinu, i ondje će oni osnovati malo kraljevstvo. 15 Bit će najmanje od kraljevstava i više se neće uzdižati nad narodima; smanjit ću ih da narodima ne vladaju, 16 Više neće biti uzdanica domu Izraelovu, neka mu u pamet doziva grijeh kad se njemu obrati, i spoznat će da sam VJEČNI, Vječni." 17 Dvadeset i sedme godine, prvoga dana prvoga mjeseca dođe mi riječ VJEČNOG: 18 "Sine čovječji, kralj babilonski Nabukodonozor krenu s vojskom na velik pohod protiv grada Tira. Sve su glave ćelave, svako se rame odadrije, a od Tira plaće nikakve ne dobi, ni on ni vojska njegova, za službu što protiv njega učini. 19 Zato ovako govori VJEČNI, Vječni: Eto, dajem Nabukodonozoru, kralju babilonskom, zemlju egipatsku. On će odnijeti blago, nagrabit se plijena: to će biti plaća njegovoj vojsci. 20 Za nagradu službe koju učini na Tir egipatsku mu zemlju dajem, jer se oni za mene trudiše, govori VJEČNI, Vječni. 21 U onaj ću dan dati silu domu Izraelovu, a tebi ću otvoriti usta usred njih, pa će znati da sam ja VJEČNI."

Minha

Kriat Tora (Paraša Bo)

Šemot 10,1-11

(poglavlje 10)

Vajomer HAŠEM el- Moše bo el-Par'o ki-ani hihbadeti et-libo ve'et-lev avadav lema'an šiti ototaj ele bekirbo.

1 Reče VJEČNI Moše: »Idi k faraonu. Učinio sam da njemu i njegovim službenicima otvrdne srce da izvedem svoja znamenja među njima; 2 da možeš pripovijedati svome sinu i svome unuku što sam učinio Egipćanima i kakva sam znamenja izvodio među njima, kako biste znali da sam ja VJEČNI.«
3 Tako Moše i Aron odu k faraonu i kažu mu: »Ovako poručuje VJEČNI, B-g Hebreja: 'Dokle ćeš odbijati da se preda mnom poniziš? Pusti moj narod da mi iskaže štovanje. 4 Jer ako ne pustiš moga naroda, sutra ću navesti skakavce na tvoju zemlju. 5 Tako će prekriti površinu da se zemlja od njih neće vidjeti. Pojest će ono što vam je iza tuče ostalo; i ogolit će vam sva stabla što po polju rastu. 6 Ispunit će ti sav dvor, kuće tvojih službenika i domove svih ostalih Egipćana - takvo što ne vidješe ni tvoji očevi ni očevi tvojih očeva u ovoj zemlji od svojih vremena do danas.'« Okrene se i ode od faraona. 7 »Dokle će nam ovaj čovjek biti stupica?« - rekoše faraonu njegovi službenici. - »Pusti te ljude neka idu i iskažu štovanje VJEČNOM, svome B-gu! Zar ne vidiš kako Egipat srlja u propast?«
8 Dovedu Mošea i Arona natrag k faraonu, a on im reče: »Idite! Iskažite štovanje VJEČNOM, svome B-gu! A tko će sve ići?« 9 »Svi idemo«, odgovori Moše, »i mlado i staro. Odlazimo sa svojim sinovima i svojim kćerima; sa svojom krupnom i sitnom stokom, jer moramo održati svečanost VJEČNOM.«
10 »VJEČNI bio s vama isto kao što i ja pustio da s vama pođu i djeca!« - odgovori im. »Očito se vidi da vam nakana nije čista. 11 Nećemo tako! Nego muškarci neka odu i štovanje iskažu VJEČNOM. To ste i tražili.« I otjeraju ih od faraona.

Aliju Rišon preveo: Vatroslav Ivanuša

Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda